АКАДЕМІЯ ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНИХ ВІДНОСИН І ТУРИЗМУ

Факультет юридичний

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова Приймальної комісії,
ректор АПСВТ
_____ Віктор СУХОМЛИН

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ІСПИТУ

(замість єдиного фахового вступного випробування (ЄФВВ))
для осіб, які мають право на спеціальні умови участі у конкурсному відборі
для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра
на основі НРК6, НРК7
зі спеціальностей D8 Право
галузі знань D Бізнес, адміністрування та право

Затверджена на засіданні кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права АПСВТ
протокол № 9 від 23 квітня .2026 р

Схвалена на засіданні Вченої ради Академії праці, соціальних відносин і туризму,
протокол № 6 від 26 травня2026 р.

Затверджена рішенням Приймальної комісії Академії праці, соціальних відносин і туризму,
протокол № 6 від 28 травня 2026 р

Київ - 2026

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1. Програму фахового іспиту (замість єдиного фахового вступного випробування (ЄФВВ)) для осіб, які мають право на спеціальні умови участі у конкурсному відборі (далі – Програма), розроблено профільною комісією для проведення вступних випробувань АПСВТ відповідно до чинних:

Закону України «Про освіту»;

Закону України «Про вищу освіту»;

Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України №373 від 26.02.2026 р., зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 20.03.2026 за № 374/45768 (далі – Порядок прийому 2026);

Правил прийому на навчання до Академії праці, соціальних відносин і туризму у 2026 році у редакції, затвердженій рішенням Вченої ради АПСВТ від 07.04.2026 р. протокол №7 (далі – Правила прийому до АПСВТ 2026);

наказу Міністерства освіти і науки України від 11.02.2022 № 157 «Про затвердження Програми предметного тесту з управління та адміністрування єдиного фахового вступного випробування»;

Програми предметного тесту з управління та адміністрування ЄФВВ, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 11.02.2022 №157.

2. У цій Програмі терміни вжито в таких значеннях:

програма фахового іспиту (замість єдиного фахового вступного випробування (ЄФВВ)) – локальний нормативний документ АПСВТ, розроблений відповідно до Порядку прийому 2026 та Правил прийому до АПСВТ 2026, що визначає нормативні, організаційні, змістові та процедурні засади проведення фахового іспиту замість ЄФВВ для вступу на навчання для здобуття ступеня магістра;

фаховий іспит - форма оцінювання в закладі вищої освіти, що передбачає оцінювання підготовленості вступника щодо здобутих раніше компетентностей та результатів навчання, необхідних для опанування освітньої програми другого (магістерського) рівня вищої освіти;

фаховий іспит замість ЄФВВ (далі – фаховий іспит) - форма оцінювання в АПСВТ, що передбачає оцінювання підготовленості вступників, які користуються спеціальними умовами участі в конкурсному відборі на навчання для здобуття вищої освіти з певного предметного тесту для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти.

ПОРЯДОК ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ФАХОВОГО ІСПИТУ

3. Нормативні підстави проведення фахового іспиту в АПСВТ.

Фаховий іспит проводиться в АПСВТ відповідно до Порядку прийому 2026 та Правил прийому до АПСВТ 2026 для осіб, які мають право на спеціальні умови участі у конкурсному відборі під час вступу для здобуття ступеня магістра.

Фаховий іспит проводиться у випадках, коли відповідно до Порядку прийому 2026 вступникам надано право складати вступні випробування безпосередньо у закладі вищої освіти замість проходження єдиного фахового вступного випробування, організованого Українським центром оцінювання якості освіти.

До складання фахового іспиту допускаються вступники, які належать до категорій осіб, визначених Порядком прийому 2026 та Правилами прийому АПСВТ 2026, і підтвердили право на спеціальні умови участі у конкурсному відборі документами, передбаченими чинним законодавством України.

Проведення фахового іспиту замість ЄФВВ забезпечує реалізацію передбачених законодавством спеціальних умов доступу до здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти із дотриманням принципів законності, рівності прав вступників, недискримінації,

об'єктивності оцінювання та прозорості організації вступної кампанії.

4. Зміст Програми.

Зміст цієї Програми сформовано на основі Програми предметного тесту з управління та адміністрування єдиного фахового вступного випробування (ЄФВВ), затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 11.02.2022 № 157 «Про затвердження Програми предметного тесту з управління та адміністрування єдиного фахового вступного випробування».

Структура, тематичне наповнення та змістові розділи цієї Програми відповідають визначеним Міністерством освіти і науки України вимогам до предметного тесту ЄФВВ з управління та адміністрування та забезпечують комплексне оцінювання рівня фахової підготовки вступників для здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю D Бізнес, адміністрування та право.

Формування змісту Програми на основі офіційно затвердженої програми предметного тесту ЄФВВ забезпечує:

- відповідність фахового іспиту нормативним вимогам вступної кампанії 2026 року;
- дотримання єдиних підходів до оцінювання вступників;
- об'єктивність та прозорість оцінювання результатів вступного випробування;
- еквівалентність змістового наповнення фахового іспиту вступному випробуванню у формі ЄФВВ, що проводиться Українським центром оцінювання якості освіти.

Програма фахового іспиту не встановлює додаткових вимог до змісту підготовки вступників понад межі Програми предметного тесту з управління та адміністрування ЄФВВ, затвердженої Міністерством освіти і науки України.

5. Мета, форма та структура фахового іспиту в АПСВТ.

5.1. Фаховий іспит в АПСВТ проводиться з метою визначення рівня фахової підготовки вступників, ступеня сформованості їх теоретичних знань, практичних умінь, аналітичних здібностей та професійних компетентностей у сфері менеджменту та маркетингу, необхідних для успішного здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю D Бізнес, адміністрування та право.

Фаховий іспит забезпечує перевірку готовності вступників до опанування освітніх програм другого (магістерського) рівня вищої освіти на основі раніше здобутих компетентностей відповідно до вимог Порядку прийому 2026 та Правил прийому АПСВТ 2026.

5.2. Фаховий іспит проводиться у письмовій формі шляхом виконання тестових завдань.

5.3. Екзаменаційний білет містить 40 тестових завдань, кожне з яких передбачає вибір однієї правильної відповіді із чотирьох запропонованих варіантів. Зміст тестових завдань формується відповідно до Програми предметного тесту з управління та адміністрування ЄФВВ та охоплює змістові компоненти: менеджмент, маркетинг.

Структура тестових завдань забезпечує комплексне оцінювання рівня фахової підготовки вступників, здатності до аналітичного мислення, застосування базових управлінських, маркетингових підходів, а також готовності до навчання за освітніми програмами другого (магістерського) рівня вищої освіти.

Тривалість складання фахового іспиту становить 120 хвилин.

Зразки оформлення екзаменаційних білетів наведено у додатках до цієї Програми (додатки А, Б).

6. Критерії оцінювання результатів фахового іспиту.

6.1. Оцінювання результатів фахового іспиту здійснюється за кількістю правильних відповідей, наданих вступником під час виконання тестових завдань екзаменаційного білета.

6.2. Екзаменаційний білет містить 40 тестових завдань. За кожну правильну відповідь

вступник отримує 3,5 тестового бала. За неправильну відповідь, ненадання відповіді або вибір більше одного варіанта відповіді на одне тестове завдання виставляється 0 тестових балів.

6.3. Максимальна кількість тестових балів, яку може отримати вступник за результатами фахового іспиту, становить 140 тестових балів.

6.4. Результат фахового іспиту (тестові бали) переводиться у шкалу 100-200 балів відповідно до Таблиці переведення тестових балів предметного тесту з управління та адміністрування ЄФВВ для вступу на здобуття ступеня магістра на основі НРК6, НРК7, затвердженої Міністерством освіти і науки України (додаток В).

6.5. Мінімально допустимим результатом фахового іспиту є 35 тестових балів, що після переведення у шкалу 100-200 відповідає 100 балам. Вступник, який набрав менше 35 тестових балів, вважається таким, що не подолав мінімальний поріг успішного складання фахового іспиту, і не допускається до участі в конкурсному відборі за результатами цього вступного випробування.

6.6. Оцінювання результатів фахового іспиту здійснюється об'єктивно, за єдиними критеріями для всіх вступників, які складають фаховий іспит замість ЄФВВ, із дотриманням принципів рівності прав вступників, прозорості, недискримінації та неупередженості оцінювання.

6.7. Результат фахового іспиту фіксується в аркуші результатів вступного випробування та/або іншому документі, визначеному Правилами прийому до АПСВТ 2026 і рішеннями Приймальної комісії АПСВТ.

7. Порядок проведення фахового іспиту.

7.1. Організація та проведення фахового іспиту здійснюються Приймальною комісією АПСВТ та профільною комісією для проведення вступних випробувань АПСВТ відповідно до Порядку прийому 2026, Правил прийому АПСВТ 2026, Положення про Приймальну комісію АПСВТ та цієї Програми.

7.2. Фаховий іспит проводиться у строки, визначені Правилами прийому АПСВТ 2026 та розкладом вступних випробувань, затвердженим Приймальною комісією АПСВТ.

7.3. Допуск вступників до складання фахового іспиту здійснюється за умови пред'явлення:

документа, що посвідчує особу;

екзаменаційного листка (аркуша результатів вступних випробувань) або іншого документа, визначеного Правилами прийому 2026.

7.4. Вступники зобов'язані прибути до місця проведення фахового іспиту не пізніше часу, визначеного розкладом вступних випробувань та/або уповноваженими представниками Приймальної комісії АПСВТ.

7.5. Перед початком фахового іспиту уповноважені представники профільної комісії для проведення вступних випробувань АПСВТ проводять інструктаж вступників щодо порядку проведення фахового іспиту, правил заповнення бланків відповідей, тривалості виконання екзаменаційної роботи та порядку оформлення результатів вступного випробування.

7.6. Під час проведення фахового іспиту кожному вступнику видаються:

екзаменаційний білет;

бланк відповідей.

7.7. Виконання тестових завдань здійснюється вступником самостійно у межах часу, визначеного цією Програмою та рішеннями Приймальної комісії АПСВТ.

7.8. Після завершення встановленого часу проведення фахового іспиту вступник зобов'язаний припинити виконання екзаменаційної роботи та передати бланк відповідей уповноваженим представникам профільної комісії для проведення вступних випробувань АПСВТ.

7.9. Результати фахового іспиту оформлюються екзаменаційною відомістю, аркушем

результатів вступних випробувань та іншими документами, передбаченими Правилами прийому АПСВТ 2026 та рішеннями Приймальної комісії АПСВТ.

7.10. Оприлюднення результатів фахового іспиту здійснюється у порядку та строки, визначені Правилами прийому АПСВТ 2026 та рішеннями Приймальної комісії АПСВТ.

8. Правила поведінки вступників та наслідки порушення порядку проведення фахового іспиту.

8.1. Під час проведення фахового іспиту вступники зобов'язані дотримуватися вимог Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти у 2026 році, Правил прийому до АПСВТ у 2026 році, цієї Програми, рішень Приймальної комісії АПСВТ та вказівок уповноважених представників комісій для проведення вступних випробувань АПСВТ.

8.2. Під час проведення фахового іспиту вступникам забороняється:

користуватися засобами електронного зв'язку, мобільними телефонами, смарт-годинниками, навушниками та іншими технічними пристроями приймання, передачі або збереження інформації;

користуватися друкованими, рукописними, електронними або іншими інформаційними матеріалами, не передбаченими рішенням Приймальної комісії АПСВТ;

спілкуватися з іншими вступниками під час виконання екзаменаційної роботи;

передавати або отримувати будь-які матеріали чи інформацію;

здійснювати фото-, аудіо- або відеофіксацію матеріалів вступного випробування;

самовільно залишати аудиторію без дозволу уповноважених представників комісії для проведення вступних випробувань АПСВТ.

8.3. У разі виявлення порушення вступником встановленого порядку проведення фахового іспиту, використання сторонніх джерел інформації, технічних засобів зв'язку або інших заборонених засобів і матеріалів уповноважені представники комісії для проведення вступних випробувань АПСВТ мають право припинити участь вступника у вступному випробуванні.

8.4. У випадках, передбачених пунктом 8.3 цієї Програми, стосовно вступника складається відповідний акт, який подається до Приймальної комісії АПСВТ для прийняття рішення відповідно до Правил прийому до АПСВТ у 2026 році.

8.5. Вступники, які були відсторонені від складання фахового іспиту у зв'язку з порушенням встановленого порядку його проведення, вважаються такими, що не склали вступне випробування, та до подальшої участі у конкурсному відборі за результатами цього вступного випробування не допускаються.

8.6. Вступники, які без поважних причин не з'явилися на фаховий іспит у визначений розкладом час, вважаються такими, що не з'явилися на вступне випробування, та до участі у конкурсному відборі за результатами цього вступного випробування не допускаються.

8.7. У разі виникнення повітряної тривоги або інших обставин, пов'язаних із запровадженням правового режиму воєнного стану, проведення фахового іспиту здійснюється з урахуванням вимог законодавства України, рішень органів державної влади, Правил прийому АПСВТ 2026 та рішень Приймальної комісії АПСВТ щодо забезпечення безпеки учасників вступної кампанії.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ ФАХОВОГО ІСПИТУ

1. ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА

1.1. Походження, поняття та ознаки держави

Основні теорії походження держави: теологічна, патріархальна, договірна, психологічна, органічна, теорія насильства, матеріалістична теорія походження держави. Передумови виникнення держави. Поняття держави та підходи до визначення сутності держави. Основні ознаки держави: територія, населення, державна влада, суверенітет, система оподаткування, правотворча діяльність, наявність апарату управління та примусу. Функції держави: внутрішні та зовнішні. Форми реалізації функцій держави.

1.2. Форми держави та механізм державної влади

Поняття та елементи форми держави. Форма державного правління: монархія та республіка, основні види та особливості. Форми державного устрою: унітарна держава, федерація, конфедерація. Політичний режим: демократичний та недемократичні режими. Поняття механізму держави. Система державних органів. Поняття державного апарату. Принцип поділу державної влади.

1.3. Поняття, ознаки та функції права

Основні підходи до праворозуміння. Поняття права та його сутність. Ознаки права: нормативність, формальна визначеність, системність, загальнообов'язковість, державна забезпеченість. Соціальна цінність права. Функції права: регулятивна, охоронна, виховна, інформаційна, компенсаційна. Принципи права та їх види.

1.4. Норми права та система права

Поняття норми права та її структура. Гіпотеза, диспозиція та санкція як елементи правової норми. Види правових норм. Поняття системи права. Галузі права та правові інститути. Матеріальне і процесуальне право. Публічне та приватне право. Система законодавства та її співвідношення із системою права.

1.5. Джерела (форми) права

Поняття джерел права. Нормативно-правовий акт як основне джерело права. Правовий звичай, нормативний договір, правовий прецедент, правова доктрина. Конституція як основний нормативно-правовий акт держави. Дія нормативно-правових актів у часі, просторі та за колом осіб.

1.6. Правовідносини: поняття, структура, види

Поняття правовідносин та підстави виникнення. Ознаки правовідносин. Структура правовідносин: суб'єкти, об'єкти та зміст. Суб'єктивні права та юридичні обов'язки. Юридичні факти: поняття та види. Класифікація правовідносин.

1.7. Правопорушення та юридична відповідальність

Поняття та ознаки правопорушення. Склад правопорушення: об'єкт, суб'єкт, об'єктивна сторона та суб'єктивна сторона. Види правопорушень. Поняття юридичної відповідальності та її ознаки. Види юридичної відповідальності: конституційна, адміністративна, цивільна, дисциплінарна, кримінальна. Підстави притягнення до юридичної відповідальності.

1.8. Законність, правопорядок і правова культура

Поняття законності та принципи її забезпечення. Поняття правопорядку. Гарантії законності та правопорядку. Поняття правосвідомості та правової культури. Правове виховання та правова освіта. Значення правової культури для розвитку демократичної держави та громадянського суспільства.

2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

1.1. Конституційний лад України

Поняття конституційного ладу та його зміст. Загальні засади конституційного ладу України. Україна як суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава. Принцип народного суверенітету. Принцип верховенства права. Поділ державної влади на законодавчу, виконавчу та судову. Політична, економічна та ідеологічна багатоманітність. Державна мова в Україні. Конституційні засади громадянського суспільства.

2.2. Конституція України як Основний Закон держави

Поняття та юридичні властивості Конституції України. Конституція України як акт найвищої юридичної сили. Основні функції Конституції України: установча, правова, політична, ідеологічна, стабілізаційна. Структура Конституції України. Порядок прийняття Конституції України та внесення змін до Конституції України. Конституційний контроль та конституційна відповідальність.

2.3. Конституційно-правовий статус людини і громадянина

Поняття конституційно-правового статусу людини і громадянина. Принципи правового статусу особи. Поняття, зміст та класифікація конституційних прав, свобод та обов'язків людини і громадянина. Особисті, політичні, соціально-економічні та культурні права і

свободи. Конституційні гарантії прав та свобод людини і громадянина. Механізми захисту конституційних прав та свобод.

2.4. Громадянство України

Поняття громадянства України та принципи громадянства. Підстави набуття громадянства України. Прийняття до громадянства України. Припинення громадянства України. Правовий статус іноземців та осіб без громадянства. Особливості правового статусу біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту.

2.5. Верховна Рада України: порядок формування та повноваження

Конституційно-правовий статус Верховної Ради України. Склад і структура Верховної Ради України. Порядок формування парламенту. Строк повноважень Верховної Ради України. Повноваження Верховної Ради України. Законодавчий процес в Україні та його стадії. Комітети Верховної Ради України. Правовий статус народного депутата України.

2.6. Президент України: конституційно-правовий статус

Місце Президента України в системі органів державної влади. Порядок обрання Президента України. Повноваження Президента України. Акти Президента України. Підстави та порядок дострокового припинення повноважень Президента України. Процедура усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.

2.7. Кабінет Міністрів України та система виконавчої влади

Поняття виконавчої влади та місце Кабінету Міністрів України у системі органів державної влади. Склад Кабінету Міністрів України. Порядок формування та припинення повноважень Кабінету Міністрів України. Повноваження Кабінету Міністрів України. Центральні органи виконавчої влади. Місцеві державні адміністрації.

2.8. Судова влада та правоохоронні органи України

Поняття та ознаки судової влади. Конституційні принципи здійснення правосуддя. Судова система України. Статус суддів та гарантії незалежності суддів. Конституційний Суд України: порядок формування та повноваження. Правоохоронні органи України та основні напрями діяльності.

2.9. Територіальний устрій України та місцеве самоврядування

Поняття та принципи територіального устрою України. Адміністративно-територіальний устрій України. Поняття місцевого самоврядування та його система. Територіальна громада як первинний суб'єкт місцевого самоврядування. Органи місцевого самоврядування. Повноваження органів місцевого самоврядування. Матеріальна та фінансова основа місцевого самоврядування.

2.10. Конституційна юстиція та механізми захисту Конституції України

Поняття конституційного контролю. Завдання та принципи діяльності Конституційного Суду України. Конституційне провадження. Конституційна скарга. Юридичні наслідки рішень Конституційного Суду України. Значення конституційної юстиції для забезпечення верховенства Конституції України.

3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

3.1. Поняття, предмет, метод та принципи цивільного права

Поняття цивільного права як галузі права. Предмет цивільно-правового регулювання. Майнові та особисті немайнові відносини. Метод цивільно-правового регулювання та його особливості. Принципи цивільного права: юридична рівність учасників правовідносин, свобода договору, неприпустимість свавільного втручання у сферу особистого життя, добросовісність, розумність і справедливість. Система цивільного права та цивільного законодавства.

3.2. Цивільні правовідносини

Поняття та ознаки цивільних правовідносин. Підстави виникнення, зміни та припинення цивільних правовідносин. Елементи цивільних правовідносин: суб'єкти, об'єкти та зміст. Суб'єктивні цивільні права та цивільні обов'язки. Юридичні факти у цивільному праві та їх види.

3.3. Фізичні особи як суб'єкти цивільного права

Поняття фізичної особи у цивільному праві. Цивільна правоздатність фізичної особи. Цивільна дієздатність фізичної особи та її види. Обмеження цивільної дієздатності та визнання фізичної особи недієздатною. Опіка та піклування. Акти цивільного стану.

3.4. Юридичні особи як суб'єкти цивільного права

Поняття та ознаки юридичної особи. Порядок створення юридичних осіб. Організаційно-правові форми юридичних осіб. Правоздатність та дієздатність юридичних осіб. Припинення юридичних осіб шляхом реорганізації та ліквідації. Представництво юридичних осіб.

3.5. Об'єкти цивільних прав

Поняття та види об'єктів цивільних прав. Речі та їх класифікація. Рухомі й нерухомі речі. Гроші та цінні папери. Майно та майнові права. Результати робіт і послуг. Результати інтелектуальної, творчої діяльності. Особисті немайнові блага.

3.6. Правочини та представництво

Поняття та ознаки правочину. Види правочинів. Умови дійсності правочинів. Форма правочинів. Підстави недійсності правочинів та правові наслідки визнання правочинів недійсними. Представництво та його види. Довіреність: поняття, форма та строк дії.

3.7. Строки та позовна давність у цивільному праві

Поняття строків та термінів у цивільному праві. Порядок обчислення строків. Поняття позовної давності. Загальна та спеціальна позовна давність. Початок перебігу позовної давності. Зупинення, переривання та поновлення позовної давності.

3.8. Право власності та інші речові права

Поняття права власності та зміст права власності. Форми власності в Україні. Підстави набуття та припинення права власності. Захист права власності. Право спільної власності. Інші речові права на чуже майно.

3.9. Загальні положення про зобов'язання

Поняття та підстави виникнення зобов'язань. Сторони зобов'язання. Виконання зобов'язань та принципи виконання зобов'язань. Забезпечення виконання зобов'язань: неустойка, порука, гарантія, застава, притримання, завдаток. Припинення зобов'язань.

3.10. Договір у цивільному праві

Поняття та значення договору у цивільному праві. Принцип свободи договору. Зміст договору. Порядок укладення, зміни та розірвання договору. Види цивільно-правових договорів. Публічний договір, договір приєднання, попередній договір.

3.11. Цивільно-правова відповідальність

Поняття цивільно-правової відповідальності. Підстави цивільно-правової відповідальності. Форми цивільно-правової відповідальності. Відшкодування майнової та моральної шкоди. Випадки звільнення від цивільно-правової відповідальності.

3.12. Спадкове право

Поняття спадкового права та спадкування. Види спадкування. Спадкування за заповітом. Спадкування за законом. Порядок прийняття спадщини. Черги спадкування. Оформлення права на спадщину. Відмова від спадщини.

3.13. Право інтелектуальної власності

Поняття права інтелектуальної власності. Об'єкти та суб'єкти права інтелектуальної власності. Авторське право та суміжні права. Право промислової власності. Захист прав інтелектуальної власності.

4. ЦИВІЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

4.1. Поняття, предмет, метод та система цивільного процесуального права

Поняття цивільного процесуального права та його місце у системі права України. Предмет і метод цивільного процесуального права. Завдання цивільного судочинства. Стадії цивільного процесу. Система цивільного процесуального права. Джерела цивільного процесуального права. Співвідношення цивільного процесуального права з іншими галузями права.

4.2. Принципи цивільного судочинства

Поняття та значення принципів цивільного процесуального права. Конституційні принципи здійснення правосуддя. Принцип верховенства права. Принцип законності. Принцип диспозитивності. Принцип змагальності сторін. Принцип рівності учасників судового процесу перед законом і судом. Принцип гласності та відкритості судового розгляду. Принцип забезпечення права на апеляційний та касаційний перегляд судових рішень.

4.3. Цивільні процесуальні правовідносини та суб'єкти цивільного процесу

Поняття та ознаки цивільних процесуальних правовідносин. Підстави виникнення цивільних процесуальних правовідносин. Суд як обов'язковий суб'єкт цивільних процесуальних правовідносин. Сторони цивільного процесу. Треті особи. Представники у цивільному процесі. Органи та особи, яким законом надано право звернення до суду в інтересах інших осіб.

4.4. Підвідомчість та підсудність цивільних справ

Поняття та значення підвідомчості цивільних справ. Юрисдикція судів загальної юрисдикції. Поняття та види підсудності. Територіальна підсудність. Предметна підсудність. Виключна підсудність. Альтернативна підсудність. Передача справи з одного суду до іншого.

4.5. Судові витрати та процесуальні строки

Поняття судових витрат та їх склад. Судовий збір. Витрати, пов'язані з розглядом справи. Розподіл судових витрат між сторонами. Поняття та види процесуальних строків. Обчислення процесуальних строків. Продовження та поновлення процесуальних строків.

4.6. Докази та доказування у цивільному процесі

Поняття доказів у цивільному процесі. Належність і допустимість доказів. Предмет доказування. Обов'язок доказування та подання доказів. Засоби доказування. Письмові, речові та електронні докази. Висновок експерта. Показання свідків. Оцінка доказів судом.

4.7. Позов та позовне провадження

Поняття позову та його елементи. Види позовів. Право на позов. Пред'явлення позову та відкриття провадження у справі. Форма та зміст позовної заяви. Відзив на позовну заяву. Підготовче провадження. Судовий розгляд справи.

4.8. Заходи процесуального примусу та забезпечення позову

Поняття процесуального примусу. Види заходів процесуального примусу. Поняття та значення забезпечення позову. Підстави застосування заходів забезпечення позову. Види заходів забезпечення позову. Порядок скасування або заміни заходів забезпечення позову.

4.9. Судові рішення у цивільному процесі

Поняття та види судових рішень. Вимоги, що ставляться до судового рішення. Законність та обґрунтованість судового рішення. Зміст рішення суду. Ухвали суду. Набрання законної сили судовим рішенням.

4.10. Перегляд судових рішень

Апеляційне провадження у цивільному процесі. Право на апеляційне оскарження. Порядок подання апеляційної скарги. Касаційне провадження. Підстави касаційного оскарження. Перегляд судових рішень за нововиявленими та виключними обставинами.

4.11. Окреме та наказне провадження

Поняття та особливості наказного провадження. Підстави видачі судового наказу. Поняття окремого провадження. Категорії справ окремого провадження. Особливості розгляду справ у порядку окремого провадження.

4.12. Виконання судових рішень

Поняття виконавчого провадження. Органи примусового виконання судових рішень. Учасники виконавчого провадження. Порядок виконання судових рішень. Заходи примусового виконання рішень. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності виконавця.

5. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

5.1. Поняття, предмет, метод та система кримінального права України

Поняття кримінального права як самостійної галузі права. Предмет і метод кримінально-правового регулювання. Завдання кримінального права України. Принципи

кримінального права: законність, рівність громадян перед законом, справедливість, гуманізм, індивідуалізація кримінальної відповідальності. Система кримінального права України. Загальна та Особлива частини кримінального права. Кримінальне законодавство України.

5.2. Закон України про кримінальну відповідальність

Поняття закону про кримінальну відповідальність. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність. Чинність закону у просторі. Принцип територіальності та принцип громадянства. Видача осіб, які вчинили кримінальне правопорушення. Тлумачення кримінального закону.

5.3. Поняття кримінального правопорушення та його класифікація

Поняття кримінального правопорушення та його ознаки. Суспільна небезпечність, винність, протиправність і караність кримінального правопорушення. Класифікація кримінальних правопорушень. Кримінальний проступок та злочин. Категорії кримінальних правопорушень залежно від ступеня тяжкості.

5.4. Склад кримінального правопорушення

Поняття та значення складу кримінального правопорушення. Елементи складу кримінального правопорушення. Об'єкт кримінального правопорушення. Об'єктивна сторона кримінального правопорушення. Суб'єкт кримінального правопорушення. Суб'єктивна сторона кримінального правопорушення. Обов'язкові та факультативні ознаки складу кримінального правопорушення.

5.5. Стадії вчинення кримінального правопорушення

Поняття стадій вчинення кримінального правопорушення. Готування до кримінального правопорушення. Замах на кримінальне правопорушення та його види. Закінчене кримінальне правопорушення. Добровільна відмова від доведення кримінального правопорушення до кінця та її правові наслідки.

5.6. Співучасть у кримінальному правопорушенні

Поняття співучасті у кримінальному правопорушенні. Форми та види співучасті. Види співучасників кримінального правопорушення: виконавець, організатор, підбурювач, пособник. Організована група та злочинна організація. Відповідальність співучасників.

5.7. Обставини, що виключають кримінальну протиправність діяння

Поняття та види обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння. Необхідна оборона. Уявна оборона. Затримання особи, яка вчинила кримінальне правопорушення. Крайня необхідність. Фізичний або психічний примус. Виконання наказу або розпорядження. Виправданий ризик.

5.8. Кримінальна відповідальність

Поняття та підстави кримінальної відповідальності. Форми реалізації кримінальної відповідальності. Звільнення від кримінальної відповідальності. Підстави та порядок звільнення від кримінальної відповідальності.

5.9. Покарання та його види

Поняття покарання та його мета. Система покарань за кримінальним законодавством України. Основні та додаткові види покарань. Призначення покарання. Загальні засади призначення покарання. Обставини, які пом'якшують або обтяжують покарання.

5.10. Звільнення від покарання та його відбування

Поняття та види звільнення від покарання. Звільнення від відбування покарання з випробуванням. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким. Амністія та помилування.

5.11. Особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх

Поняття неповнолітньої особи у кримінальному праві. Особливості застосування покарання до неповнолітніх. Примусові заходи виховного характеру. Особливості звільнення неповнолітніх від кримінальної відповідальності та покарання.

5.12. Загальна характеристика окремих видів кримінальних правопорушень

Кримінальні правопорушення проти основ національної безпеки України. Кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи. Кримінальні правопорушення проти

власності. Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності. Кримінальні правопорушення проти правосуддя. Кримінальні правопорушення проти громадської безпеки та громадського порядку.

6. КРИМІНАЛЬНЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО УКРАЇНИ

6.1. Поняття, предмет, метод та система кримінального процесуального права

Поняття кримінального процесуального права як галузі права. Предмет та метод кримінального процесуального права. Завдання кримінального провадження. Система кримінального процесуального права. Джерела кримінального процесуального права. Співвідношення кримінального процесуального права з іншими галузями права.

6.2. Засади кримінального провадження

Поняття та значення засад кримінального провадження. Верховенство права як основоположний принцип кримінального процесу. Законність під час здійснення кримінального провадження. Рівність перед законом і судом. Повага до людської гідності. Забезпечення права на свободу та особисту недоторканність. Недоторканність житла. Таємниця спілкування. Презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини. Забезпечення права на захист. Змагальність сторін. Безпосередність дослідження доказів.

6.3. Учасники кримінального провадження

Поняття та класифікація учасників кримінального провадження. Суд як суб'єкт кримінального процесу. Сторона обвинувачення. Сторона захисту. Слідчий суддя. Прокурор. Слідчий. Підозрюваний та обвинувачений. Захисник. Потерпілий. Цивільний позивач і цивільний відповідач. Інші учасники кримінального провадження.

6.4. Докази та доказування у кримінальному провадженні

Поняття доказів у кримінальному процесі. Належність та допустимість доказів. Джерела доказів. Предмет доказування. Обставини, які підлягають доказуванню у кримінальному провадженні. Процес доказування. Оцінка доказів. Недопустимі докази.

6.5. Заходи забезпечення кримінального провадження

Поняття та значення заходів забезпечення кримінального провадження. Виклики та привід. Тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом. Відсторонення від посади. Тимчасовий доступ до речей і документів. Тимчасове вилучення майна. Арешт майна.

6.6. Запобіжні заходи

Поняття та види запобіжних заходів. Особисте зобов'язання. Особиста порука. Застава. Домашній арешт. Тримання під вартою. Підстави застосування запобіжних заходів. Порядок обрання, зміни та скасування запобіжних заходів.

6.7. Досудове розслідування

Поняття та завдання досудового розслідування. Форми досудового розслідування. Початок досудового розслідування. Єдиний реєстр досудових розслідувань. Строки досудового розслідування. Слідчі (розшукові) дії. Негласні слідчі (розшукові) дії.

6.8. Повідомлення про підозру

Поняття повідомлення про підозру та його процесуальне значення. Підстави повідомлення про підозру. Порядок вручення повідомлення про підозру. Зміст повідомлення про підозру. Правові наслідки повідомлення про підозру.

6.9. Судове провадження у першій інстанції

Поняття та стадії судового провадження. Підготовче судове засідання. Судовий розгляд кримінального провадження. Межі судового розгляду. Судові дебати. Останнє слово обвинуваченого. Види судових рішень.

6.10. Перегляд судових рішень

Апеляційне провадження у кримінальному процесі. Право на апеляційне оскарження. Строки та порядок подання апеляційної скарги. Касаційне провадження. Підстави касаційного оскарження. Перегляд судових рішень за нововиявленими та виключними обставинами.

6.11. Особливі порядки кримінального провадження

Кримінальне провадження на підставі угод. Угода про примирення та угода про визнання винуватості. Кримінальне провадження щодо неповнолітніх. Провадження щодо

застосування примусових заходів медичного характеру. Спеціальне досудове розслідування та спеціальне судове провадження.

6.12. Виконання судових рішень у кримінальному провадженні

Поняття стадії виконання судових рішень. Порядок звернення судового рішення до виконання. Питання, що вирішуються судом під час виконання вироку. Контроль за виконанням судових рішень.

7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО

7.1. Поняття, предмет, метод та система адміністративного права

Поняття адміністративного права як галузі права. Предмет адміністративного права. Метод адміністративно-правового регулювання та його особливості. Принципи адміністративного права. Система адміністративного права. Джерела адміністративного права. Місце адміністративного права у системі національного права.

7.2. Суб'єкти адміністративного права

Поняття та види суб'єктів адміністративного права. Органи виконавчої влади як суб'єкти адміністративного права. Органи місцевого самоврядування. Державні службовці та посадові особи. Фізичні та юридичні особи як учасники адміністративно-правових відносин. Адміністративна правосуб'єктність.

7.3. Адміністративно-правові відносини

Поняття, ознаки та структура адміністративно-правових відносин. Підстави виникнення, зміни та припинення адміністративно-правових відносин. Права та обов'язки учасників адміністративно-правових відносин. Юридичні факти в адміністративному праві.

7.4. Адміністративний акт та адміністративна процедура

Поняття адміністративного акта та його ознаки. Види адміністративних актів. Порядок прийняття адміністративних актів. Адміністративна процедура та її принципи. Стадії адміністративної процедури. Права та обов'язки учасників адміністративної процедури.

7.5. Публічна служба та державна служба

Поняття та види публічної служби. Державна служба як складова публічної служби. Принципи державної служби. Порядок вступу на державну службу. Правовий статус державного службовця. Права, обов'язки та обмеження, пов'язані з проходженням державної служби. Припинення державної служби.

7.6. Адміністративний примус

Поняття адміністративного примусу та його ознаки. Види заходів адміністративного примусу. Адміністративно-попереджувальні заходи. Заходи адміністративного припинення. Заходи адміністративної відповідальності.

7.7. Адміністративне правопорушення та адміністративна відповідальність

Поняття адміністративного правопорушення та його ознаки. Склад адміністративного правопорушення. Види адміністративних правопорушень. Поняття адміністративної відповідальності. Підстави адміністративної відповідальності. Види адміністративних стягнень. Обставини, що виключають адміністративну відповідальність.

7.8. Провадження у справах про адміністративні правопорушення

Поняття та стадії провадження у справах про адміністративні правопорушення. Органи, уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення. Протокол про адміністративне правопорушення. Розгляд справ про адміністративні правопорушення. Оскарження постанов у справах про адміністративні правопорушення.

7.9. Поняття та принципи адміністративного судочинства

Поняття адміністративного судочинства. Завдання адміністративного судочинства. Принципи адміністративного судочинства. Верховенство права в адміністративному судочинстві. Змагальність сторін. Офіційне з'ясування обставин справи.

7.10. Юрисдикція адміністративних судів

Поняття адміністративної юрисдикції. Предметна та територіальна юрисдикція адміністративних судів. Категорії справ, що розглядаються адміністративними судами. Публічно-правові спори та особливості їх розгляду.

7.11. Докази та провадження в адміністративному судочинстві

Поняття доказів в адміністративному судочинстві. Належність та допустимість доказів. Обов'язок доказування. Заходи забезпечення позову. Стадії адміністративного процесу. Судові рішення в адміністративному судочинстві.

7.12. Перегляд та виконання судових рішень в адміністративному судочинстві

Апеляційне провадження в адміністративному судочинстві. Касаційне провадження. Перегляд судових рішень за нововиявленими та виключними обставинами. Порядок виконання судових рішень адміністративних судів.

8. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ТА ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

8.1. Поняття, предмет та система міжнародного права

Поняття міжнародного права та особливості міжнародно-правового регулювання. Предмет міжнародного права. Основні принципи міжнародного права. Система міжнародного права. Співвідношення міжнародного і національного права. Суб'єкти міжнародного права. Міжнародна правосуб'єктність.

8.2. Джерела міжнародного права

Поняття та види джерел міжнародного права. Міжнародний договір як основне джерело міжнародного права. Міжнародний звичай. Загальні принципи права. Судова практика та міжнародно-правова доктрина як допоміжні засоби визначення норм міжнародного права. Порядок укладення, виконання та припинення міжнародних договорів.

8.3. Суб'єкти міжнародного права

Держави як основні суб'єкти міжнародного права. Міжнародна правосуб'єктність міжнародних організацій. Правовий статус народів і націй, що борються за самовизначення. Правовий статус фізичних осіб у міжнародному праві. Особливості міжнародної правосуб'єктності.

8.4. Міжнародні організації та міжнародне співробітництво

Поняття та види міжнародних організацій. Правові засади діяльності міжнародних організацій. Міжурядові та неурядові міжнародні організації. Організація Об'єднаних Націй: структура, повноваження та основні напрями діяльності. Спеціалізовані установи міжнародних організацій.

8.5. Міжнародний захист прав людини

Поняття міжнародного захисту прав людини. Універсальна система захисту прав людини. Міжнародні стандарти прав людини. Міжнародно-правові акти у сфері прав людини. Механізми міжнародного контролю за дотриманням прав людини.

8.6. Європейська система захисту прав людини

Правові засади функціонування європейської системи захисту прав людини. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та її значення. Порядок звернення до міжнародних органів захисту прав людини. Виконання рішень міжнародних судових установ. Практика міжнародних органів захисту прав людини.

8.7. Міжнародне гуманітарне право

Поняття міжнародного гуманітарного права та сфера його застосування. Джерела міжнародного гуманітарного права. Правовий режим збройних конфліктів. Захист цивільного населення під час збройних конфліктів. Правовий статус військовополонених. Міжнародно-правова відповідальність за порушення норм міжнародного гуманітарного права.

8.8. Право Європейського Союзу: поняття та принципи

Поняття права Європейського Союзу та особливості правового регулювання. Джерела права Європейського Союзу. Принцип верховенства права Європейського Союзу. Принцип прямої дії права Європейського Союзу. Інституційна система Європейського Союзу.

8.9. Інституції Європейського Союзу

Правовий статус основних інституцій Європейського Союзу. Європейський парламент. Європейська рада. Рада Європейського Союзу. Європейська комісія. Суд Європейського Союзу. Компетенція та повноваження інституцій Європейського Союзу.

8.10. Європейська інтеграція України та адаптація законодавства України до права Європейського Союзу

Правові засади відносин України та Європейського Союзу. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Гармонізація та адаптація національного законодавства до права Європейського Союзу. Основні напрями євроінтеграційної політики України. Значення європейської інтеграції для розвитку правової системи України.

9. ПРОФЕСІЙНА ЕТИКА ЮРИСТА ТА АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

9.1. Поняття та зміст професійної етики юриста

Поняття професійної етики юриста та її значення у правозастосовній діяльності. Моральні засади юридичної професії. Співвідношення права та моралі. Основні функції професійної етики юриста. Значення професійної етики для забезпечення законності, справедливості та довіри до правничої діяльності.

9.2. Принципи професійної діяльності юриста

Основні принципи професійної діяльності юриста. Законність, незалежність, справедливість, об'єктивність, компетентність, неупередженість, конфіденційність та відповідальність у професійній діяльності правника. Професійна честь і гідність юриста. Етичні стандарти професійної поведінки.

9.3. Професійна етика судді, адвоката, прокурора та інших представників юридичних професій

Етичні стандарти діяльності суддів. Принцип незалежності та безсторонності суддів. Етичні засади діяльності адвоката. Адвокатська таємниця. Етичні принципи діяльності прокурора. Особливості професійної етики працівників правоохоронних органів, нотаріусів та інших представників юридичних професій.

9.4. Конфлікт інтересів у професійній діяльності юриста

Поняття конфлікту інтересів та причини його виникнення. Реальний та потенційний конфлікт інтересів. Правові та етичні механізми запобігання конфлікту інтересів. Порядок врегулювання конфлікту інтересів у професійній діяльності правника. Відповідальність за порушення вимог щодо запобігання конфлікту інтересів.

9.5. Поняття та принципи академічної доброчесності

Поняття академічної доброчесності та її роль у системі вищої освіти і науковій діяльності. Основні принципи академічної доброчесності. Доброчесність як складова освітнього процесу та наукових досліджень. Формування культури академічної доброчесності.

9.6. Порушення академічної доброчесності

Поняття та види порушень академічної доброчесності. Академічний плагіат. Самоплагіат. Фабрикація та фальсифікація результатів досліджень. Списування. Обман та необ'єктивне оцінювання. Порушення вимог щодо належного використання результатів інтелектуальної діяльності.

9.7. Відповідальність за порушення академічної доброчесності

Правові засади відповідальності за порушення принципів академічної доброчесності. Види академічної відповідальності. Заходи реагування на порушення академічної доброчесності. Порядок розгляду випадків порушення академічної доброчесності у закладах вищої освіти.

9.8. Академічна культура та стандарти наукової діяльності

Поняття академічної культури. Основні вимоги до підготовки наукових та навчальних текстів. Правила цитування та оформлення посилань. Використання джерел інформації у науковій діяльності. Дотримання етичних вимог під час проведення наукових досліджень.

ПЕРЕЛІК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна література:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80 (дата звернення: 25.05.2026).

2. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 435-IV (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15 (дата звернення: 25.05.2026).

3. Цивільний процесуальний кодекс України : Закон України від 18.03.2004 № 1618-IV (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15 (дата звернення: 25.05.2026).

4. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 № 2341-III (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14 (дата звернення: 25.05.2026).

5. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17 (дата звернення: 25.05.2026).

6. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 № 2747-IV (зі змінами). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15 (дата звернення: 25.05.2026).

7. Скакун О. Ф. Теорія держави і права : підручник. Харків : Консум, 2001. 656 с.

8. Цвік М. В., Петришин О. В., Авраменко Л. В. та ін. Загальна теорія держави і права : підручник. Харків : Право, 2009. 584 с.

9. Крестовська Н. М., Матвєєва Л. Г. Теорія держави і права : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2021. 480 с.

10. Бисага Ю. М., Бєлов Д. М. Конституційне право України : підручник. 11-те вид., перероб. і доп. Ужгород : Гельветика, 2023. 536 с.

11. Тацій В. Я., Погорілко В. Ф., Тодика Ю. М. та ін. Конституційне право України : підручник. Київ : Український центр правничих студій, 2008. 416 с.

12. Борисова В. І., Спасибо-Фатєєва І. В., Яроцький В. Л. Цивільне право : підручник : у 2 т. Харків : Право, 2011. Т. 1. 656 с.

13. Дзера О. В., Кузнєцова Н. С. Цивільне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2010. 986 с.

14. Яновицька Г. Б., Кучер В. О. Цивільне право України : підручник : у 2 т. Львів : Новий Світ-2000, 2014. Т. 1. 444 с.

15. Баулін Ю. В., Борисов В. І., Тютюгін В. І. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. 4-те вид. Харків : Право, 2015. 456 с.

16. Дудоров О. О. Кримінальне право України : навчальний посібник. Київ, 2020. 948 с.

17. Галунько В. В., Діхтієвський П. В., Кузьменко О. В. Адміністративне право України. Повний курс : підручник. 4-те вид. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. 656 с.

18. Остапенко О. І., Ковалів М. В., Єсімов С. С. Адміністративне право України (загальна частина) : навчальний посібник. 2-ге вид. Львів : СПОЛОМ, 2021. 616 с.

19. Буроменський М. В., Гнатовський М. М., Мацкевич М. М. Міжнародне право : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2020. 480 с.

20. Козюбра М. І., Барабаш Ю. Г., Венгер В. М. Конституційне право України : підручник. Київ : Ін Юре, 2015. 532 с.

21. Федоренко В. Л. Конституційне право України : підручник. Київ : Ліра, 2016. 480 с.

22. Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Дьяченко О. В. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2007. 544 с.

23. Шишка Р. Б. Цивільне право України. Загальна частина : підручник. 2-ге вид. Київ : Ліра-К, 2018. 512 с.

24. Слінько Т. М., Летнянчин Л. І., Веніславський Ф. В. Конституційне право України : підручник. Харків : Право, 2021. 592 с.

25. Попович О. В., Томаш Л. В., Латковський П. П. Кримінальне право України.

Особлива частина : навчальний посібник. 2022. 319 с.

Допоміжна література:

1. Тертишник В. М. Кримінальний процесуальний кодекс України : науково-практичний коментар. 12-те вид. Київ : Алерта, 2023. 928 с.

2. Шмоткін О. В. Теорія держави і права : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2016. 368 с.

3. Коментар до Конституції України / за заг. ред. В. Я. Тація, Ю. М. Тодики. 2-ге вид. Київ : Юрінком Інтер, 2020. 1120 с.

4. Бандурка О. М., Головко О. М., Передерій О. С. Теорія держави і права : підручник. Харків, 2018. 468 с.

5. Фрицький О. Ф. Конституційне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2004. 480 с.

6. Парасюк В. М., Парасюк М. В., Грабар Н. М. Цивільне право України в схемах : навчальний посібник. Львів, 2014. 700 с.

7. Калюжний Р. Адміністративне право та адміністративне судочинство : підручник. Київ, 2025. 700 с.

8. Авер'янов В. Б. Адміністративне право України : академічний курс : підручник : у 2 т. Київ : Юридична думка, 2004. Т. 1. 712 с.

9. Боброва Д. В., Довгерт А. С. Цивільне право України : підручник : у 2 кн. Київ : Юрінком Інтер, 1999. Кн. 1. 864 с.

10. Сташис В. В., Тацій В. Я. Кримінальне право України : підручник. Харків : Право, 2021. 512 с.

11. Колісник В. П., Барабаш Ю. Г. Конституційне право України : підручник. Харків : Право, 2008. 416 с.

12. Кузьменко О. В., Чорна В. Г. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2025. 700 с.

13. Харитонов Є. О. Цивільне право України : підручник. Одеса, 2012. 480 с.

14. Галунько В. В. Теорія держави і права : навчальний посібник. Херсон, 2007. 280 с.

15. Письменицький А. А., Гапотій В. Д. Теорія держави і права : навчальний посібник. Мелітополь, 2017. 298 с.

16. Веніславський Ф. В., Летнянчин Л. І. Конституційне право України : посібник. Харків : Право, 2024. 388 с.

17. Юніна М. П. Цивільне право : особлива частина : практикум. Дніпро, 2020. 400 с.

18. Ківалов С. В., Біла Л. Р. Адміністративне право України : посібник. Одеса, 2021. 512 с.

19. Мацкевич М. М. Міжнародне право : навчальний посібник. Київ, 2022. 420 с.

20. Дахова І. І., Слінько Т. М. Конституційне право України : посібник для підготовки до іспитів. Харків, 2024. 350 с.

21. Каткова Т. Г. Теорія держави і права : навчальний посібник у визначеннях і таблицях. 2-ге вид. Харків : Право, 2020. 96 с.

22. Боняк В. О., Завгородній В. А. Конституційне право України : навчальний посібник. Дніпро, 2017. 380 с.

Голова комісії з проведення вступних випробувань АПСВТ (для проведення фахового іспиту з права) Я.В. Журавель

Додаток А

ЗРАЗОК ОФОРМЛЕННЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО БІЛЕТУ
Академія праці, соціальних відносин і туризму

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ
для фахового іспиту
зі спеціальності D8 Право,
галузі знань D Бізнес, адміністрування та право,
другого (магістерського) рівня вищої освіти

Шановний вступнику! Вам необхідно у наведених нижче тестових завданнях вибрати правильні відповіді і занести їх до бланку відповідей.

1. Яким принципом має керуватися правозастосовний орган, якщо на підставі юридичного аналізу з'ясовано, що міжнародний договір України врегулював конкретне питання інакше, ніж Конституція України?

А) Верховенства Конституції.
Б) Заборони свавілля та юридичної визначеності.
В) Верховенства міжнародного права.
Г) Примату міжнародного права.

2. Яка мова є робочою у діяльності закордонних дипломатичних установ України?

А) Українська
Б) Офіційна мова держави перебування.
В) Одна з офіційних мов ООН.
Г) Мова, визначена за спільною згодою державою перебування і Україною.

3. На установчому з'їзді політичної партії 180 присутніх громадян України узгодили її створення. Протягом 6 місяців було зібрано 5 тисяч підписів громадян України у 18 областях України на підтримку її створення. Подано документи до центрального апарату Міністерства юстиції України для державної реєстрації політичної партії як юридичної особи. Яке з цих тверджень порушує процедуру створення політичної партії?

А) Кількість підписів громадян України на підтримку створення політичної партії є недостатньою.

Б) Політична партія потребує не державної реєстрації як юридична особа, а іншого способу легалізації.

В) Кількість присутніх громадян України на установчому з'їзді політичної партії є недостатньою.

Г) Центральний апарат Міністерства юстиції України є неналежним суб'єктом державної реєстрації політичної партії.

4. На перше число місяця, який передує місяцю, в якому розпочався процес виборів депутатів селищної ради, у селищі проживало 10 154 виборці. Станом на початок виборчого процесу в селищі проживало 9 800 виборців, а станом на день проведення голосування – 9 120 виборців. За якою виборчою системою відбуватимуться ці вибори і чому?

А) За мажоритарною системою відносної більшості, оскільки станом на початок виборчого процесу в селищі проживало менше ніж 10 000 виборців.

Б) За мажоритарною системою відносної більшості, оскільки станом на день проведення голосування в селищі проживало менше ніж 10 000 виборців.

В) За системою пропорційного представництва, оскільки станом на перший день місяця, який передує місяцю, в якому розпочався виборчий процес, в селищі проживало більше 10 000 виборців.

Г) За мажоритарною системою абсолютної більшості, оскільки станом на день проведення голосування в селищі проживало більше ніж 5 000 виборців.

5. На які відносини поширюється дія Закону України «Про адміністративні послуги»?

А) Щодо здійснення державного регулювання ринків фінансових послуг.

Б) Щодо здійснення адміністративними органами владних повноважень за заявою фізичної або юридичної особи, спрямоване на набуття, зміну чи припинення прав такої особи.

В) Щодо здійснення адміністративними органами дій, пов'язаних з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Г) Щодо здійснення державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

6. Державний реєстратор отримав усний наказ від керівника внести зміни у Державний реєстр прав власності на нерухоме майно. Виберіть найбільш правильний варіант поведінки для реєстратора.

А) Виконати наказ, оскільки державний службовець зобов'язаний виконувати накази (розпорядження), доручення керівника, видані в межах його повноважень.

Б) Вимагати письмового підтвердження наказу та поінформувати про нього керівника вищого рівня або орган вищого рівня і тільки після цього виконати наказ.

В) Відмовитися виконувати наказ, оскільки він виходить за межі посадових повноважень державного реєстратора.

Г) Відмовитися виконувати наказ, оскільки він є сумнівним щодо законності

7. Після відкриття спадщини за законом виявилося, що серед потенційних спадкоємців є два спадкоємці першої черги, а також по одному спадкоємцю другої, третьої, четвертої та п'ятої черг за законом. На користь яких спадкоємців може відмовитися від прийняття спадщини один із спадкоємців за законом першої черги?

А) На користь іншого спадкоємця першої черги.

Б) На користь інших спадкоємців першої та другої черг.

В) На користь інших спадкоємців за законом незалежно від черги.

Г) На користь інших спадкоємців за законом за їхньою домовленістю.

8. Які суб'єкти та в яких межах, відповідно до цивільного законодавства, здійснюють права власника від імені Українського народу?

А) Органи державної влади та органи місцевого самоврядування в межах, встановлених Конституцією України.

Б) Виключно органи державної влади у межах, встановлених спеціальним законодавством.

В) Територіальні громади за місцезнаходженням об'єктів права власності Українського народу в межах, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Г) Кабінет Міністрів України в межах, встановлених законами України.

9. Що є підставою для відводу судді відповідно до чинного законодавства?

А) Незгода сторони з процесуальними рішеннями судді.

Б) Рішення або окрема думка судді в інших справах.

В) Висловлена публічно думка судді щодо того чи іншого юридичного питання.

Г) Порушення порядку визначення судді для розгляду справи.

10. Яким чином вирішується питання щодо розподілу судових витрат, якщо позивач до закінчення судових дебатів з поважних причин не може надати докази, що підтверджують розмір понесених судових витрат, але подав заяву про вирішення питання про судові витрати після ухвалення рішення по суті позовних вимог?

А)Для вирішення питання про судові витрати суд призначає судове засідання, яке проводиться не пізніше двадцяти днів з дня ухвалення рішення по суті позовних вимог.

Б) Вирішення питання про судові витрати після ухвалення рішення неможливе за жодних обставин по суті позовних вимог.

В) Суд після ухвалення рішення у будь-який час може з власної ініціативи постановити ухвалу, якою вирішити питання про судові витрати.

Г) Суд відмовляє у задоволенні клопотання про вирішення питання про судові витрати пізніше і в рішенні по суті позовних вимог зазначає про відмову у стягненні судових витрат у зв'язку з їх недоведеністю.

11. За якої умови вчинене працівником правоохоронного органу дії НЕ буде перевищенням влади або службових повноважень (ст. 365 КК України)?

А) Якщо воно було пов'язане із використання влади всупереч інтересам служби.

Б) Якщо воно було спрямоване на одержання неправомірної вигоди для себе чи третіх осіб.

В) Якщо воно полягало у діях, вчинення яких належить до компетенції інших осіб.

Г) Якщо воно полягало у невиконанні своїх службових обов'язків через несумлінне ставлення до них.

12. Вчинення якого кримінального правопорушення уповноваженою особою від імені та в інтересах юридичної особи є підставою для застосування до юридичної особи заходу кримінально-правового характеру?

А) Державна зрада (ст. 111 КК України).

Б) Колабораційна діяльність (ст. 111-1 КК України).

В) Пособництво державі-агресору (ст. 111-2 КК України).

Г) Шпигунство (ст. 114 КК України).

13. Прикладом дії якої із засад кримінального провадження є проведення освідування особи у присутності понятих цієї самої статі?

А) Верховенства права.

Б) Забезпечення права на свободу та особисту недоторканість.

В) Поваги до людської гідності.

Г) Рівності перед законом та судом.

14. У підготовчому судовому засіданні було заявлено цивільний позов про відшкодування матеріальної шкоди, завданої кримінальним правопорушенням. Судовий збір цивільний позивач не сплатив. Як слід діяти суду у цій ситуації?

А) Прийняти цивільний позов до розгляду.

Б) Залишити цивільний позов без руху і надати особі строк для усунення недоліків цивільного позову.

В) Повернути цивільний позов.

Г) Залишити цивільний позов без розгляду.

15. Яка з умов НЕ зобов'язує суд визнавати істотними порушеннями прав людини і основоположних свобод під час вирішення питання щодо недопустимості доказів?

А) Здійснення процесуальних дій, які потребують попереднього дозволу суду, без такого дозволу або з порушенням його суттєвих умов.

Б) Отримання доказів внаслідок катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність особи, поводження або погрози застосування такого поводження.

В) Порушення права особи на захист.

Г) Проведення слідчих розшукових дій у нічний час.

16. В якому міжнародному договорі закріплено принцип індивідуальної кримінальної відповідальності?

А) Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 р.

Б) Європейська конвенція про боротьбу з тероризмом 1977 р.

В) Міжнародна конвенція про боротьбу з актами ядерного тероризму 2005 р.

Г) Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми 2005 р.

17. Генеральна Асамблея ООН обрала п'ятнадцять непостійних членів Ради безпеки ООН на дворічний термін. У чому ці дії НЕ відповідають процедурі обрання?

А) Виключно кількість непостійних членів.

Б) Виключно строк обрання.

В) Кількість непостійних членів і строк обрання.

Г) Суб'єкт обрання та строк обрання.

18. Маючи намір знищити повністю або частково одну з національних груп, президент держави-учасниці Римського статуту Міжнародного кримінального суду здійснює насильницьку передачу дітей цієї національної групи до іншої. Який злочин вчиняє президент держави?

А) Злочин проти людяності.

Б) Злочин геноциду.

В) Воєнний злочин.

Г) Злочин агресії.

19. Що з наведеного нижче належить до особливостей міжнародно-правової системи?

А) Відсутність законодавчого органу.

Б) Створення норм міжнародного права без узгодження позицій суб'єктів.

В) Відсутність відтворення норм міжнародного права у міжнародних звичаях.

Г) Відсутність підгалузей міжнародного права.

20. Яким чином у статті 7 Декларації про навколишнє середовище і розвиток (Декларація Ріо-де-Жанейро, 1992) визначається принцип відповідальності держав за глобальне погіршення стану довкілля?

А) Спільна, але диференційована відповідальність.

Б) Індивідуальна недиференційована відповідальність.

В) Солідарна і рівна відповідальність.

Г) Солідарна неіндивідуалізована відповідальність.

21. Під владу збройних сил держави А., яка є стороною міжнародного збройного конфлікту, потрапила група осіб – громадян іншої сторони збройного конфлікту держави В. Вкажіть, хто з них може отримати статус військовополоненого.

А) Військовий капелан, який допомагав у відправленні духовних потреб військовослужбовцям збройних сил держави В.

Б) Військовий лікар, який надавав медичну допомогу військовослужбовцям держави В. та цивільному населенню в зоні бойових дій.

В) Військовий кореспондент, акредитований у збройних силах держави В., який оприлюднював відомості про втрати у збройних силах держави А.

Г) Мешканець окупованої державою А. території, який за допомогою власноруч створеної вибухівки підірвав танк збройних сил держави А.

22. Які вимоги висуває Конвенція про статус біженців 1951 р. до осіб, які претендують на статус біженця?

А) Особа могла отримати статус біженця у транзитній державі.

Б) Особа не бажає повертатися в країну громадянства чи постійного перебування.

В) Особа побоюється переслідування з політичних, етнічних чи інших підстав.

Г) Особа є злочинцем, який переховується від правосуддя.

23. Яка із теорій співвідношення міжнародного і національного права виключає протиборство цих систем, наголошує на їх верховенстві у власних сферах правового регулювання з урахуванням взаємодії між цими системами?

А) Теорія координації.

Б) Дуалістична теорія.

В) еорія примату міжнародного права.

Г) Теорія примату внутрішньодержавного права.

24. Який із вказаних органів є «трибуналом» в автономному значенні за п. 1 статті 6 (право на справедливий суд) Європейської конвенції з прав людини?

А) Вища рада правосуддя.

Б) Комісія з розгляду і вирішення колективного трудового спору.

В) Омбудсман.

Г) Інспекція з питань захисту прав споживачів.

25. Чому Європейський суд з прав людини констатував порушення статті 9 (свободу думки, совісті та релігії) Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод у справі «Коккінакіс проти Греції» (Kokkinakis v. Greece)?

А) Втручання у право не було передбачене законом.

Б) Закон, який передбачав втручання, не відповідав вимогам щодо якості.

В) Втручання не мало легітимної мети.

Г) Втручання не було необхідним у демократичному суспільстві.

26. У ході збройного конфлікту між державами А. і В. військові сили держави А. завдали ракетного удару по кораблю «Титан», який належить до військово-морських сил держави В. Внаслідок удару «Титан» затонув, а понад двісті моряків, які служили на його борту, врятувалися за допомогою рятувальних шлюпок. Вони кілька днів дрейфували у відкритому морі, а згодом їх викинуло на берег. Норми якого з наведених нижче актів застосовуються до моряків з судна «Титан» з моменту висадки на берег?

А) Конвенції про поліпшення долі поранених і хворих у діючих арміях.

Б) Конвенції про поліпшення долі поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі.

В) Конвенції про поводження з військовополоненими.

Г) Конвенції про захист цивільного населення під час війни.

27. Який критерій є визначальним під час застосування запобіжного заходу у формі застави як альтернативи тримання під вартою відповідно до практики тлумачення Європейським судом з прав людини статті 5 Європейської конвенції з прав людини?

А) Тяжкість обвинувачень, пред'явлених особі.

Б) Вартість нанесеної шкоди злочином, який розслідується.

В) Наявність офіційної заробітної плати особи, до якої планується застосувати захід.

Г) Спроможність особи внести суму застави.

28. Який нормативно-правовий акт містить положення щодо відступу від зобов'язань під час війни або надзвичайного стану в державі?

А) Європейська конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.

Б) Хартія основоположних прав Європейського Союзу 2000 р.

В) Паризька хартія для Нової Європи 1990 р.

Г) Договір про Європейський Союз 1992 р.

29. Яку мету покладено в основу прийняття Європейської конвенції з прав людини?

А) Забезпечення колективного гарантування певних прав, проголошених у Загальній декларації прав людини.

Б) Забезпечення вирішення конфліктів між державами щодо захисту прав їх громадян.

В) Забезпечення ліквідації наслідків Другої світової війни.

Г) Забезпечення репарацій жертвам Другої світової війни та побудови якісно нової парадигми захисту прав людини.

30. Що із наведеного є достатнім для доведення порушення позитивних зобов'язань держави за статтею 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод в сфері охорони здоров'я?

А) Відсутність затверджених європейських стандартів лікування.

Б) Наявність недоліків лікування для незахищеної групи населення.

В) Наявність системної медичної недбалості та відсутність належного законодавства.

Г) Відсутність політики держави щодо обов'язкової вакцинації.

31. Які обмеження встановлено в Конституції України для членів Вищої ради правосуддя?

А) Займатися оплачуваною науковою діяльністю.

Б) Бути членом профспілки.

В) Надавати фахові експертні висновки.

Г) Бути автором об'єкта права інтелектуальної власності.

32. Яка із наведених обставин є підставою для припинення права власності відповідно до цивільного законодавства України?

А) Передача майна у користування іншій особі.

Б) Втрата інтересу власника до майна.

В) Відчуження власником належного йому майна.

Г) Тимчасове невикористання майна власником.

33. Які правові наслідки настають для особи, яка вчинила дії в майнових інтересах іншої особи без її доручення та за першої нагоди не повідомила цю особу про свої дії?

А) Вона має право на відшкодування фактично зроблених витрат.

Б) Вона не має права вимагати відшкодування зроблених витрат.

В) Вона не має права вимагати відшкодування зроблених витрат за винятком випадків, визначених законом.

Г) Вона має право на відшкодування зроблених витрат у випадках, передбачених законом.

34. Як співвідносяться між собою право інтелектуальної власності та право власності на річ?

А) Право інтелектуальної власності та право власності на річ не залежать одне від одного.

Б) Право інтелектуальної власності слідує за правом власності на річ.

В) Право власності на річ слідує за правом інтелектуальної власності.

Г) Право власності на річ та право інтелектуальної власності становлять єдине суб'єктивне право.

35. Що є підставою для поновлення судом пропущеного процесуального строку?

А) Власна ініціатива суду про продовження пропущеного процесуального строку.

Б) Заява учасника справи про поновлення пропущеного процесуального строку.

В) Домовленість учасників справи про поновлення пропущеного процесуального строку.

Г) Заява учасника справи про продовження пропущеного процесуального строку.

36. У складі організованої групи громадянин Р. здійснював інструктування її учасників щодо вчинення відповідних злочинних діянь, координацію діяльності, зокрема, визначав розставлення останніх на місці вчинення кримінального правопорушення, визначав послідовність їх дій, хоча безпосередньої участі у вчинюваних кримінальних правопорушеннях не брав. Надайте правову оцінку діям громадянина Р.

А) Керівник.

Б) Організатор.

В) Підбурювач.

Г) Пособник.

37. У чому полягає зміст принципу особистої відповідальності в кримінальному праві?

А) Особа підлягає відповідальності з урахуванням кваліфікуючих ознак вчиненого кримінального правопорушення.

Б) Особа підлягає відповідальності тільки за вчинене нею кримінальне правопорушення.

В) Особа підлягає відповідальності тільки за наявності вини у вчиненому кримінальному правопорушенні.

Г) Особа підлягає відповідальності на підставі її власної оцінки вчиненого кримінального правопорушення.

38. Особа вчинила два діяння, передбачених Кримінальним кодексом України як окремі (самостійні) склади кримінального правопорушення. У якому з вказаних випадків буде відсутня множинність кримінальних правопорушень?

А) Коли за жодне з діянь особу не було засуджено.

Б) Коли обидва діяння вчинені з необережності.

В) Коли одне з діянь було триваючим кримінальним правопорушенням.

Г) Коли за одне з діянь особу було звільнено від кримінальної відповідальності.

39. Що є метою застосування заходів забезпечення кримінального провадження відповідно до ч. 1 ст. 131 КПК України?

А) Встановлення об'єктивної істини у кримінальному провадженні.

Б) Досягнення дієвості кримінального провадження.

В) Задоволення інтересів суб'єктів кримінального провадження.

Г) Досягнення завдань кримінального провадження.

40. Яке рішення ухвалює суд першої інстанції за результатами судового розгляду кримінального провадження, якщо особі було пред'явлено декілька обвинувачень і деякі з них доведені під час судового розгляду, а деякі не доведені?

А) Обвинувальний вирок.

Б) Виправдувальний вирок.

В) Змішаний вирок.

Г) Два окремі вироки з кожного з обвинувачень.

Додаток В

Таблиця переведення тестових балів фахового іспиту для вступу для здобуття ступеня магістра на основі НРК6, НРК7 у шкалу 100-200

Тестовий бал ЄФВВ	Бал за шкалою 100 - 200
35	100
36	101
37	102
38	103
39	104
40	105
41	106
42	107
43	108
44	109
45	110
46	111
47	112
48	113,5
49	115
50	116,5
51	118
52	119,5
53	121
54	122,5
55	124
56	125,5
57	127
58	128,5
59	130
60	131,5
61	133
62	134,5
63	136
64	137,5
65	139
66	140,5
67	142
68	143,5
69	145
70	146,5

Тестовий бал ЄФВВ	Бал за шкалою 100 - 200
71	148
72	149
73	150
74	151
75	152
76	153
77	154
78	155
79	156
80	157
81	158
82	159
83	160
84	161
85	162
86	163
87	164
88	165
89	166
90	167
91	168
92	169
93	170
94	171
95	172
96	173
97	174
98	175
99	176
100	177
101	178
102	179
103	180
104	181
105	182
106	183

Тестовий бал ЄФВВ	Бал за шкалою 100 - 200
107	183,5
108	184
109	184,5
110	185
111	185,5
112	186
113	186,5
114	187
115	187,5
116	188
117	188,5
118	189
119	189,5
120	190
121	190,5
122	191
123	191,5
124	192
125	192,5
126	193
127	193,5
128	194
129	194,5
130	195
131	195,5
132	196
133	196,5
134	197
135	197,5
136	198
137	198,5
138	199
139	199,5
140	200